

Declaració institucional del president de la Generalitat per valorar el resultat del debat al Congrés

Volia fer una valoració gairebé d'urgència sobre el debat que ha tingut lloc al Congrés dels Diputats. Un debat important, un debat que, com alguns han dit, tenia una transcendència gran i crec que, com a president de Catalunya, encara que jo físicament no hi hagi pogut anar, crec que paga la pena que pugui expressar la meva opinió des del Palau de la Generalitat. En primer lloc, per felicitar de tot cor els diputats i diputades catalans que han intervingut en aquest debat. Crec que ho han fet molt bé, han aconseguit que es transmeti una bona imatge del nostre país, de les nostres institucions. Ho han fet bé en el to, era molt important un to educat, un to constructiu, deixant les coses clares, també això era important, però al mateix temps amb un to cordial i, sobretot, un to que en cap moment faltés a l'educació i a les bones maneres. Per tant, felicitats pel to i pel contingut. Jo he pogut escoltar gairebé tot el debat, fins a aquests darrers moments, i crec que el to dels diputats i les diputades catalans ha estat molt bo, però a més el contingut també ha estat ferm, en la línia del que crec que esperava el poble de Catalunya dels seus representants davant de les Corts espanyoles.

M'agradaria també, com a president de la Generalitat, agrair tots els suports que hem rebut. Són suports importants. Per tant, el meu agraïment a totes aquelles formacions polítiques que han dit sí, especialment a aquestes. Puc dir que, fins i tot, hi ha més partits a Madrid que han dit sí que no pas que han dit no, el que passa és que els dels no sumen més diputats. Però hi ha hagut bastantes formacions polítiques de fora de Catalunya que també han dit que sí i jo els ho volia agrair de manera molt especial.

Crec que avui s'ha perdut una altra oportunitat, una nova oportunitat. Crec que l'han perduda els partits d'àmbit estatal. L'ha perduda el Govern espanyol. No ens han volgut donar una mà que estava estesa. La mà dels catalans i de les catalanes estava estesa, hi havia voluntat d'acord, de pacte, de negociació, però aquesta mà estesa dels representants catalans no ha estat corresposta per gran part de la majoria del Congrés dels Diputats i del Govern espanyol.

Malgrat això, com a president de Catalunya he de dir, malgrat aquest no majoritari, que la nostra mà segueix estesa de cara als propers temps. Nosaltres no amaguem la mà, no rebutgem donar-la en aquests propers mesos. Si hi ha algun canvi d'actitud per part de les forces polítiques espanyoles i del Govern espanyol, la mà dels partits catalans i de les institucions catalanes seguirà estesa per arribar a acords.

Vull constatar que segueixen en el no a tot, és una llàstima. I crec que és una gran llàstima. Insisteixo, una bona oportunitat perduda. Ni tan sols en aquesta obsessió per dir que no a tot, ni tan sols han deixat tramitar una proposició de llei. Es tractava

d'això, de tramitar-la. Per tant, sotmesa a les esmenes que s'haurien pogut presentar les properes setmanes i mesos, fins al punt d'haver arribat a un acord. Ni tan sols això han deixat fer. Per això constato que, dissortadament, segueixen en aquest no a tot.

També vull fer notar, com han dit els representants catalans, que podien haver dit que sí, però no han volgut. Ho lamento molt. Crec que s'han equivocat i crec que el temps ho demostrarà. Podien, si volien, haver dit que sí, però han volgut dir que no. Tenien marcs legals suficients per tramitar aquesta proposta, fins i tot d'acord amb la mateixa Constitució. Ho han dit constitucionalistes espanyols no catalans, de primer nivell, de molt prestigi, i no han volgut, i no pots obligar a fer quelcom a algú que no ho vol fer i sobretot si aquest algú és molt més poderós que tu. Tenen molta més gent, molta més demografia, molta més força política, molta més força financera. Són més i són més poderosos. Per tant, no els podem obligar a acceptar allò que realment no volen, però que no ho confonguin dient que no es podia acceptar. No s'ha volgut. Ha faltat voluntat política. Crec que això no és una bona inversió de cara al futur, però, torno a dir, la nostra mà segueix estesa de cara als propers mesos per si s'ho volen repensar.

Tenen por que el poble de Catalunya voti. Ho constato. Ho he vist a les intervencions dels representants de partits polítics espanyols d'ampli espectre, sobretot el Partit Popular i el Partit Socialista, i no cal dir també la UPiD. Tenen por que el poble de Catalunya voti a les urnes. És també una llàstima. I segurament tenen por perquè saben que estan en fals respecte a Catalunya. Si no estiguessin tant en fals, no els faria tanta por ni tanta basarda que el poble de Catalunya pogués anar a les urnes el dia 9 de novembre.

Finalment, avui alguns volen presentar aquesta votació en el Congrés dels Diputats com un punt final. I com a president de Catalunya, adreçant-me al poble de Catalunya, però també al conjunt d'Espanya i, fins i tot, fora de l'Estat, com a president de Catalunya us he de dir que aquest no és un punt final. La votació d'avui del Congrés, dolorosa, no volguda per part nostra, ens hauria agradat molt més tramitar tota aquesta proposta i poder arribar a aquests acords, però malgrat això, aquest no és un punt final. Aquest és un punt i a part i a partir d'aquí, d'aquest no, dolorós, les institucions catalanes buscaran la construcció de marcs legals, que n'hi ha diversos, per poder fer aquesta consulta el dia 9 de novembre, i, sobretot, per donar la veu i el vot al poble de Catalunya per decidir el seu futur polític.

Aquí no s'acaba tot, ni de bon tros. Aquest era un tràmit molt important. Hauríem volgut que sortís bé. Era la nostra primera prioritat. És clar que si ho portàvem a Madrid al Congrés dels Diputats era perquè ens volíem entendre, perquè volíem negociar. Si a això ens diuen que no, perquè no volen, aleshores el camí ha de seguir. Seguirà buscant aquests marcs legals i construint-los, hi seran, i, a més a més, seguirem el camí en aquest punt i a part, no punt final, sense perdre de vista la manera d'actuar d'avui de les formacions polítiques catalanes i també del conjunt del

poble de Catalunya, que és una manera d'actuar correcta, positiva, constructiva, il·lusionada, democràtica, pacífica i sempre pensant que aquesta opinió sobre temes tan transcendents s'ha d'expressar en últim terme a les urnes.

Fem una aposta rotunda per la democràcia. No ens volem apartar d'aquest camí, de la democràcia, del vot, de les urnes, de l'esperit pacífic i de l'esperit constructiu. Per tant, punt i a part. El procés segueix, anirem endavant, d'aquesta manera que us he dit, i buscant en tot moment, a partir d'ara també, aquest acord que avui ens ha estat negat per àmplia majoria, però també sabent que al final la voluntat del poble de Catalunya no la pot aturar una votació al Congrés dels Diputats, o les Corts espanyoles. La voluntat del poble de Catalunya, mentre sigui ferma, mentre sigui majoritària, mentre sigui cívica, mentre sigui pacífica, se seguirà expressant i espero poder complir el compromís de tots nosaltres que aquesta voluntat del poble de Catalunya es pugui expressar amb normalitat a les urnes per prendre una de les decisions més importants que pot prendre qualsevol país: el seu futur polític, no només en el curt termini, sinó mirant també en un horitzó ben ampli de temps.